

Trump imposa aranzels del 25% a la UE

La mesura podria tenir un impacte de 26 milions d'euros en l'economia catalana

Donald Trump, ahir a Washington ■ EFE

Mazoni. Músic P30,31

“El rock té una energia i una mala llet úniques”

EL PUNT AVUI

Avui, a les 16.00 h

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 4 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15140 - AVUI / Any XLI. Núm. 14010 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P10,11

Querrela de víctimes de l'1-0 per lesa humanitat

REPRESSIÓ • Nou ferits per les càrregues policials porten davant l'Audiència Nacional els responsables de l'Estat

Les filtracions del sumari dels CDR, als tribunals belgues

CAPS • José Antonio Nieto, Francisco Pérez de los Cobos i Enric Millo, entre els querrellats per haver dirigit les càrregues

CULTURA I ESPECTACLES

P24,25

Els Manel: Roger Padilla, Arnau Vallvé, Martí Maymó i Guillem Gisbert, ahir a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

Els Manel més juganers

El quartet barceloní es reinventa de nou a 'Per la bona gent'

Nacional

P13

Vet a la consulta sobre la monarquia

La Junta Electoral de Zona l'ha prohibit

Nacional

P6,7

Els experts rebutgen el 155 amb el Senat dissolt

Vine al Pallars Jussà,
365 dies l'any

www.pallarsjussa.net

www.viujussa.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Covards i fatxes

Fa molts anys que conec Sánchez Piñol, quan encara no era l'autor consagrat que és ara, i puc assegurar que sempre l'he sentit parlar amb la mateixa vehemència. Per això estic en condicions de rebatre una de les hipòtesis que formulava Adrià Pujol Cruells amb relació a l'entrevista que S.P. va concedir fa uns dies a Vilaweb. Diu l'Adrià que, potser, S.P. "va fer aquestes declaracions fins a les celles d'*Amanita muscaria*". En tot cas, va menjar un remenat d'*Amanita muscaria* quan era petit: els efectes del bolet al·lucinogen encara duren. Anem a les declaracions, doncs. S.P. està investigant "les estructures elementals de la narrativa" i ja ha arribat a una conclusió. La narrativa, segons ell, són tres actes (els habituals plantejament, nus i desenllaç). Fins aquí, res a dir, em sembla una opinió respectabilíssima. Ara, després, creu que té la necessitat de diferenciar entre la narrativa, que és el que fa ell, i la literatura, que és el que fan

Potser sí que és ser covard pensar això. I fatxa. Potser sí, S.P.; i jo, doncs, davant el dubte, em confesso fatxa i covard

els covards. En contraposició als covards hi ha els militants, que són els de la narrativa. No sé si s'explica gaire i si soc jo que no en sé més. Potser millor entendre-ho a partir dels exemples que posa ell mateix. "Pla fa literatura." És literari, doncs, i covard, "un fatxa a favor del poder". No pas com el narratiu Pedrolo, que és militant, és a dir, valent. "El conservador no vol conflicte", com ara Eugeni d'Ors, que és un altre dels que cita. Com diu molt bé l'Adrià, "S.P. creu que tot acte literari (artístic) és un acte polític, i associa la tria dels temes, de les formes i dels fons al biaix ideològic dels autors". No cal afegir-hi (o potser sí que cal) que la literatura i la política no tenen res a veure. Només els il·lusos pensen que les regles de la democràcia es poden aplicar a la literatura, deia Auden. I també escrivia, en homenatge a Yeats: "*Poetry makes nothing happen: it survives / in the valley of its making*". La poesia no fa que passi res. Potser sí que és ser covard pensar això. I fatxa. Potser sí, S.P.; i jo, doncs, davant el dubte, em confesso fatxa i covard.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'edat del circ

Al final no seran els cirques de vela, itinerància i cartells llampants els que faran que el circ em torni a agradar sinó que serà el Teatre Lliure, circumspecta institució. Fa uns mesos hi vaig veure *El somriure al peu de l'escala*. Ja els la vaig comentar. Basant-se en un text de Henry Miller, Jordi Martínez em va fer riure i plorar —les dues disciplines dels pallasos— com feia anys que un pallaso no ho aconseguia. Ho havia atribuït a l'edat, però els pallasos, si són bons, es degusten complets en l'edat adulta. Els nens riuen i ploren per altres coses.

Ara, al mateix Lliure, acabo de veure *Falaise*. Abans jo portava els fills al cine, al teatre o al circ amb la intenció que no es perdessin peces fonamentals i no es distreïessin només amb banalitats. Recordo haver dut el fill a veure *El silenci dels anyells*, un *grand guignol*. Al cap de deu minuts, després de la seqüència del cadàver en una furgoneta em va dir: "Pare, em sembla que no m'agradarà." Aquí es va acabar *El silenci dels anyells*, que després deu haver vist moltes vegades i que ja no li deu dir res. Ara els fills em porten a mi

“El pallaso Blai Mateu demostra al Lliure que al país hi ha creativitat

al cine, al teatre, al circ. Deuen veure el pare distret en coses que no són fonamentals o atabalat per tantes cabòries. Ens van regalar entrades per a *Falaise*. Encara ric i ploro i estic enlluernat per la categoria visual de l'espectacle. L'han creat Camille Decourtye i Blai Mateu Trias. En Blai, que signa "Blai", perquè els francesos no li diguin "Ble", és fill del gran Tortell Poltrona. Els pallasos acostumen a formar famílies i nissagues de pallasos. Va anar a estudiar la disciplina a França i amb la seva companyia internacional, vull dir formada per gent de moltes procedències, ha presentat ja sis o

set espectacles. No n'he vist cap. Els fills deuen haver considerat que era intolerable.

Al programa hi ha una explicació del "significat" de l'obra. Més val prescindir-ne, que em dispensin els autors. És molt millor deixar-se portar per les imatges. Al país deprimit hi ha creativitat. No se la perdin. Hi surten coloms ensinistrats i un cavall blanc de gran estampa, evocació dels cirques quan eren "equèstres". La blancor de les bèsties fa més negre l'ambient. Sembla un gravat. El decorat és de mica en mica destruït i transformat pels actors, uns acrobates perfectes que quan s'enfilen massa arriben a fer patir com ha de fer patir el circ. Arran de terra, sembla que volin, que siguin tan ingràvids i volàtils com els coloms. La Nuri em diu: "De jove pensava que si no sabia *volar* era perquè no m'hi dedicava; ara, és clar, penso que ni que m'hi dedicués." Arribar al teatre ha estat complicat. Barcelona era un embús, hem arribat amb el temps just i hem hagut de córrer pel pati i el vestíbul del Lliure. Ara, l'endemà, em noto una fiblada al peu.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ti3ash>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El botó

Em sembla increïble, ja ho vaig escriure fa dos dies, aquesta fixació que tenen els partits espanyols amb l'article 155. Una amenaça rere l'altra. Que si el 155, que si la llei de seguretat nacional, que si la il·legalització de determinats partits polítics... i així anar fent. Ahir, però, el president Pedro Sánchez va fer encara un pas més: "Qui aplicarà en tot cas el 155 serà l'independentisme", va dir en una entrevista. I hi va afegir: "Són ells qui tenen la responsabilitat de no obligar l'Estat a aplicar-lo. Són ells els qui tenen el botó." Vaja, que la culpa és nostra. És molt sibil·lí, obscur i segurament inconfessable, el que estan fent. Qui col·loca, dia rere dia, el relat que l'independentisme és violent? I què volen col·locar, ara: que el 155 i tot el que ens caigui als catalans (i dic als catalans perquè el 155 ens afecta a tots, no només als independentistes) és perquè ens ho mereixem? Perquè

“Què pretenen, amb aquesta guerra psicològica? Instal·lar-nos, a més a més, un sentiment de culpa?”

s'ho han buscat? Au, home! Qui es va aixecar de la taula quan hi havia un relator? Qui no ha mogut ni un dit per resoldre la situació? Conscients que l'estat de repressió ha fet el seu efecte, i que anem mancats d'estratègia i unitat (no em sembla pas que descobreixis de nou), ara pretenen culpar-nos-en? Els Jordis són a presó perquè van prémer un "botó"? Què fan? Preparen el terreny? Per fer què? Com que totes

les respostes a aquests interrogants em semblen previsibles, a les portes d'una sentència cafre com serà la de l'1-O, i ara que es parla de com ha de ser la reacció, em sembla que el que caldrà és sobretot intel·ligència. I no servir-los cap argument. Cap ni un. Ens volen capcots (suposo que d'aquí ve aquest sentiment de culpa que pretenen instal·lar, dient-nos que el 155 se l'autoaplicarà l'independentisme si fa segons què) i prou desorientats per aprofitar qualsevol reliscada. Soc dels que no en tinc ni idea, de què es prepara com a reacció a la sentència ("confio que ja hi hagi qui hi estigui pensant", va dir l'altre dia Lluís Llach), però també dels que entén que protesta i no-violència han d'anar juntes, ara més que mai. Per no donar-los cap excusa i evitar que "per culpa nostra" (quina ironia!) puguin fer segons què sense que se'ls vegi el llautó. Que es tratrin, en tot cas.

EDITORIAL

Una guerra comercial sense sentit

■ Els Estats Units i l'administració Trump no surten del guió de l'America first (Amèrica primer) en què l'actual president va basar bona part de la seva campanya electoral. Una política que ha portat els Estats Units a obrir conflictes i guerres comercials amb veïns com ara Mèxic, on hi ha moltes fàbriques d'empreses nord-americanes que han demanat que tornin, i, sobretot, la Xina, a qui Trump amenaça periòdicament amb aplicar aranzels en una guerra comercial oberta de conseqüències imprevisibles en l'economia mundial.

L'administració Trump ha dirigit ara la seva mirada cap a la Unió Europea (UE), amb l'anunci d'aplicar aranzels a un reguitzell de productes europeus, bàsicament agraris i avions. El govern nord-americà ha trobat una bona excusa en una resolució de l'Organització Mundial de Comerç (OMC) d'aquest dimecres que permet als EUA imposar sancions a la UE per valor d'uns 6.900 milions d'euros. La resolució tanca una antiga disputa entre les dues parts per les ajudes públiques europees a Airbus.

Un conflicte que pot acabar perjudicant productors de vi i oli catalans i d'altres països europeus, en una mostra més de com la globalització sovint ens pot tocar de ben a prop quan tothom menys ho espera. La notícia, per sorprenent, va caure com un gerro d'aigua freda ahir entre molts productors del país, que ara esperen veure les solucions, necessàries, que s'haurien de trobar des de la Unió Europea, amb el suport de la Generalitat i el govern espanyol. En tot cas, queda un segon assalt, ja que l'OMC té pendent decidir, a la primavera, sobre les presumptes ajudes públiques que els EUA haurien donat, també, durant anys a Boeing.

De reüll

Marta Monedero

Escapem-nos en una hora!

En un temps dominat per les pantalles, en què el mòbil tot ho domina i si no estàs al dia de les sèries de moda et propulsen fora d'òrbita, el fenomen dels escape rooms (jocs d'escapada) fa furor entre els adolescents, els joves i els que són una mica menys joves.

Les habitacions per escapar-se s'han convertit en un negoci a l'alça que enganxa perquè converteix els usuaris en protagonistes d'un joc en què s'ha de resoldre un repte ple d'enigmes per sortir d'una habitació en una

Per què molts joves prefereixen fer un 'escape room' que anar al cine?

hora. Molts joves prefereixen fer un joc d'escapada que anar al cine, atès que, del primer, se'n senten els protagonistes. La història els ocorre en primera persona i poden decidir com volen que evolucioni. Moltes es basen en pel·lícules (*Harry Potter*, *Batman*...) i fins i tot hi ha rutes temàtiques (de terror, de desastres nuclears...).

D'alguna manera, els permet controlar la ficció i compartir una experiència altament intuïtiva, que posa a prova la lògica i l'enginy. La gràcia és cooperar amb els amics, amb l'equip, conèixer-ne els punts forts i les vulnerabilitats per fer pinya davant el desafiament.

Hi ha grups que queden per fer-ne un cada setmana i fins i tot exhibeixen insígnies sobre aquells que ja han superat amb èxit. Un joc d'escapada barreja el sentiment de pertinença tribal amb una ficció que permet viure en altres mons de forma interactiva i real. I, això, a l'era de les pantalles, resulta molt estimulants.

Les cares de la notícia

NEURÒLOGA

Patricia Pozo-Rosich

Investigant la migranya

La cap de la unitat de cefalea de l'hospital Vall d'Hebron és la responsable del primer centre d'investigació de la migranya de l'Estat espanyol, el Migrain Adaptive Brain Center, que disposarà d'un hospital de dia i compta atendre uns 8.000 pacients l'any.

CANTANT DE MANEL

Guillem Gisbert

Juganers

Amb *Per la bona gent*, l'últim treball que han publicat, els Manel es reinventen de nou jugant amb l'ofici de fer cançons. Amb una notable influència de les músiques urbanes, el disc inclou *samplers* de Bonet, Els Pets, Llach, Gato Pérez i Maria Cinta, una cançó amb Sisa i una versió de Hanis Jan.

ESCUPTOR

Jaume Plensa

Reconeixement

L'escultor Jaume Plensa ha vist reconeguda la seva llarga trajectòria artística amb el guardó Pau Casals que concedeix el govern català. Un reconeixement a l'obra i també al paper d'aquest escultor, nascut al barri de Sants, en la projecció exterior de la cultura catalana.

Tal dia com avui fa...

1 any Oferta de diàleg
Diàleg sense terminis per a un referèndum pactat. JxCat i ERC tanquen una proposta de resolució per negociar amb Sánchez una votació acordada.

10 anys El concert
El president de Convergència i Unió, Artur Mas, declara en una entrevista: "Hem de fer un salt i plantejar el concert econòmic."

20 anys Perill a Àustria
El Partit Liberal Austríac, liderat pel populista Jörg Haider, es converteix en la segona força política d'Àustria amb el 27,2% dels vots.

Full de ruta

David Portabella

I si votem tots el mateix?

La condemna d'una repetició de les eleccions provoca el cansament o el fastigueig del votant i és comprensible només a mitges. És cert que, si un líder polític –ja sigui per convenciment propi o pels cants de sirena demoscòpics del seu guru electoral que viu a l'ombra– ha de gestionar el resultat de les urnes i en lloc de fer-ho es declara insolent i prefereix tornar a llançar els daus o bé barrejar i repartir noves cartes, el que diu al votant és que ha votat malament i que a la propera ha de votar millor. I la juguesca de la repetició és perversa i aviat converteix el votant en còmplice, perquè tot el que sigui un canvi de vot, o no votar, és donar la raó precisament a qui ha promocionat la repetició i t'ha dit que no votes bé a la primera. Assumir el cansament o el fastigueig és tant com admetre que no existeix cap antídote contra el que juga amb el teu vot, però hi ha antídote. Si el que es persegueix és alterar la sort per magnificar la sort pròpia i la bancarrota dels rivals,

Votar el 10 de novembre el mateix que es va votar el 28 d'abril és l'única manera de cridar a les urnes i a l'orella de Sánchez i companyia que el resultat no va ser un error

per què no votem tots el mateix? Votar el 10 de novembre el mateix que es va votar el 28 d'abril és l'única manera de cridar a les urnes i a l'orella de Pedro Sánchez i companyia que el resultat no va ser un error. El crit és car, perquè la repetició electoral del 2016 va costar 175 milions i a sobre se li va reconèixer a Mariano Rajoy que ell tenia raó i que es mereixia més: el 26 de juny va sumar 600.000 vots més que el desembre del 2015 i va escalar 14 escons (de 123 a 137). Per evitar que Sánchez tingui el premi que va tenir Rajoy, la solució és tan fàcil que només exigeix memòria: recordar què es va votar el 28 d'abril i votar el mateix. Però ara es veu que no és tan fàcil. Segons el CIS del juliol, el 40% dels que afirmaven haver votat en les últimes generals asseguraven haver votat Sánchez. I és impossible: són 11 punts per sobre de la dada real del 28,7% dels vots del 28 d'abril. Tornar a votar tots el mateix no semblava una mala idea, però maleïda memòria, la que s'alia amb la juguesca de qui et diu que votes malament.

Tribuna

Abel Mariné. Professor emèrit de nutrició i bromatologia. Campus de l'Alimentació. UB

Universitat i alimentació

S'han publicat dos llibres entorn de la cuina: *Science & Cooking World Congress Barcelona 2019*, sobre el congrés mundial de ciència i cuina celebrat aquest any a la Universitat de Barcelona (UB), amb textos d'Axel Bidon-Chanal i del president del comitè organitzador, Pere Castells; i *El éxito internacional de la cocina catalana*, de Mercè Bernardo, Raül Escalante i Anna Arbussà, editat per la mateixa UB. A més, s'ha presentat a Nova York la traducció a l'anglès de *La química en la cocina*, de Claudi Mans, catedràtic emèrit d'enginyeria química de la UB. Si voleu saber "què s'hi cou" en aquest món, us els recomano.

EN EL CONGRÉS ESMENTAT, "representants de les escoles de cuina, els centres de formació especialitzats en cuina i els graus universitaris de l'àmbit de les ciències i les arts culinàries i gastronòmiques van dialogar sobre la introducció de la ciència i la cuina en l'ensenyament. Tots van coincidir en la necessitat de vertebrar els ensenyaments a tra-

vés d'aquest binomi perquè els futurs professionals tinguin eines per a una recerca, una innovació i un desenvolupament òptims en l'àmbit culinari i gastronòmic, tant en la restauració comercial com en la de col·lectivitats i en la indústria alimentària", que no deixa de ser una gran cuina. En definitiva, com diu el catedràtic i propietari del restaurant 7 Portes, Francesc Solé Parellada, el sector ha de ser acadèmicament rellevant. Però abans d'arribar a la cuina, els aliments han de ser objecte d'estudi per formar els futurs experts en la seva composició, qualitat, seguretat i control, els tractaments industrials i les relacions entre alimentació i salut, objecte de gran preocupació social.

ELS GRAUS UNIVERSITARIS relacionats amb els aliments i l'alimentació humana són de creació relativament recent: "ciència i tecnologia dels aliments" (per estudiar el recorregut dels aliments des del camp fins al plat), "nutrició humana i dietètica" (coneixement científic de les relacions entre alimentació i salut) i, finalment, "ciències culi-

nàries i gastronòmiques" (per preparar els que ens han de proporcionar un plaer saludable). En l'actualitat, ja existeixen graus amb denominacions diverses que atenen aquestes necessitats. Aquests estudis han nascut a redós de facultats i escoles "clàssiques" (veterinària, agronomia, farmàcia...), on, de fet, no deixen de ser un apèndix, més o menys "estimat", però no la seva principal raó de ser.

LA FACULTAT DE Farmàcia de la UB ara és de Farmàcia i Ciències de l'Alimentació. Un pas estimable, però els medicaments ja tenen prou entitat. Els aliments i l'alimentació tenen els seus propis àmbits científics i tècnics, i es podrà fer millor feina si la facultat o escola corresponent s'hi dedica de manera específica, amb totes les relacions que calguin amb les afins, que tracten d'agricultura, producció animal, salut pública... Però cadascú des de la pròpia perspectiva i autonomia. Seria, doncs, molt convenient que les universitats tinguessin centres independents de ciències dels aliments i l'alimentació.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Rèplica a Ester López, cap de comunicació a l'Ajuntament de Barcelona

■ En la vostra resposta a la meva carta-denúncia trame-teu una sèrie d'avantatges que el tramvia reportarà en la seva implantació per tota la Diagonal. Passo a recordar una sèrie de punts que no esmenteu: 1r) El 15 d'abril de 2010 es va fer una consulta popular en què la ciutat va refusar implantar el tramvia per la Diagonal amb un 79% de vots negatius. Aquest resultat encara està vigent. De tots els grups municipals que ara han donat suport a la Sra. Colau, cap no inclou en el seu programa la implantació del tramvia. Els regidors de l'Ajuntament no han preguntat a les seves bases si hi estan d'acord. La Sra. Colau, a canvi de què ha obtingut el suport

de tots els grups que fins ara hi estaven en contra? 2n) Poseu el tramvia com la solució a la mobilitat de Barcelona. Hi discrepo totalment. El tramvia avui està totalment desfasat per la problemàtica que comporta implantar-lo i el limitat servei que dona. Actualment els grans autobusos elèctrics permeten oferir tots els serveis del tramvia sense cap dels seus inconvenients. A les grans ciutats, avui en dia el tramvia serveix per transportar les persones des de l'extraradi fins al centre, on els usuaris es distribueixen cap als diferents destins. A Barcelona els tramvies compleixen aquesta funció. Cal recordar que les solucions de transport a les grans ciutats són el metro i després els autobusos. 3r) L'empitjorament del trànsit a l'Eixample amb el carril bici, aparcaments centrals, cruïlles destrossades, illes de vianants, etc. ha fet que els carrers que encara queden

per transitar estiguin col·lapsats tot el dia. Si suprimim la Diagonal pel pas del tramvia, el col·lapse pot ser general. Cal repensar com es fan les coses i les seves conseqüències. I no fer-les veure com nosaltres volem. El trànsit ordenat i que no contamina és i ha de ser la riquesa del treball, del comerç i del lleure de la nostra capital.

ALBERT PONS TORRENTS
Barcelona

'Aragó, Aragó!'

■ Estic d'acord amb el contingut de l'article de Josep Vallverdú del proppassat dissabte i en vull fer algun comentari. L'anomenada Corona d'Aragó, la formaven el regne d'Aragó, el regne de Mallorca, el regne de València i el comtat de Barcelona (que s'estengué a tot Catalunya). Després s'hi incorporaren el regne de Sardenya, el de Sicília i el de Nàpols, adquirits

pels comtes reis, bé per matrimoni, bé per conquesta. Sovint hom confon els termes *casa* i *dinastia*. Hom parla de les cases reials d'Espanya, d'Aragó i de Portugal, i de la casa comtal de Barcelona, la principesca de Mònaco o la granduca de Luxemburg. Cadascuna d'aquestes cases ha tingut, o té, llurs dinasties: la d'Espanya n'ha tingut només una (la dels Borbó); la d'Aragó, quatre (la Ximena, la de Barcelona, la dels Trastàmara i la dels Àustria), i la de Barcelona o Catalunya, la dels Barceloneta, la dels Trastàmara i els Àustria. Cal, també, no oblidar que el conjunt de la Corona d'Aragó va ésser annexionat a la de Castella, *por justo derecho de conquista*, arran de la guerra de Successió a la corona hispànica. Aleshores Espanya va deixar d'ésser una entitat geogràfica per esdevenir una entitat política.

ARMAND DE FLUVIÀ
Barcelona

La frase del dia

“...I després què vindrà? La creu del Valle? Les parròquies? Cremar esglésies com en el 36?”

Isabel Díaz Ayuso, PRESIDENTA DE LA COMUNITAT DE MADRID

Tribuna

Agustí Colomines i Companys

Consell per la República

Reunit a Brussel·les l'1 d'octubre –de vegades les commemoracions s'han de fer treballant–, el Consell per la República (CpR), òrgan que aglutina representats de JxCat, ERC, Demòcrates, Poble Lliure, Som Alternativa, la Crida, Acció per la República i l'ANC, va acordar convocar les forces sobiranistes –i això vol dir més que no pas únicament les independentistes– a una assemblea de càrrecs electes amb l'objectiu “d'aprovar l'estratègia” política que caldrà seguir després de la sentència de l'1-O. Em sembla una idea estupenda. Des de Brussel·les, el CpR s'ha de convertir en la veu lliure dels partidaris del dret a l'autodeterminació. Com més sigui l'Autoritat Nacional Catalana que coordina el sobiranisme, més eficient serà el CpR. El conflicte amb l'Estat no serà curt i el sobiranisme necessita reforçar-se i necessita unitat. Des de Brussel·les es poden fer moltes coses, si bé ha quedat demostrat que Bèlgica no és un territori neutral. Per començar, buscar-hi aliats per a la causa democràtica catalana i contra la repressió. La crisi de la democràcia arreu ha posat en estat d'alerta molts grups.

EN LA PRESENTACIÓ DE LA PROPOSTA, el president Carles Puigdemont va afirmar que la “nova fase” del procés independentista s'obrirà després de la sentència i que “si la sentència fos justa, absolutòria”, l'assemblea no es convocaria. Entenc el que va voler dir el president, si bé crec que no cal esperar a constatar el desengany. Qui hagi seguit les sessions del procés ja sap com acabarà aquest judici. La condemna serà dura i exemplificant, com dures i inventades són les acusacions contra els membres dels CDR que van ser detinguts en l'operació Judes, que amb el nom ja paga. Es pot fer cas a l'antic entorn convergent, que ara s'ha convertit en altaveu del junquerisme, i plegar ve-

les fins que torni el bon temps, o bé continuar lluitant com han fet totes les causes nacionals del món. I fer-ho a la manera de Gandhi, és clar, que vol dir sense violència, però desobeint, si cal, malgrat saber quines repercussions pot tenir per a cadascú fer-ho. La crida del CpR pretén donar més protagonisme al món municipal com a motor de la lluita cap a la República catalana. No podia ser d'una altra manera, perquè els pobles i ciutats són els grans espais de sociabilitat. S'ataca els CDR precisament per això, perquè són una part de la base independentista. Vincular-los amb la violència és el recurs fàcil per intentar criminalitzar tot el moviment independentista. S'ha passat d'acusar Torra de supremacista a elevar-lo a cap d'un “comando” terrorista. Només els ximplers –i els còmplices de la repressió– es poden creure una història com aquesta.

LA “NOVA FASE” QUE RECLAMA EL CPR ha de superar l'obsessió, i espero que se m'entengui bé, per aconseguir la llibertat dels presos. L'amnistia, que és una

“L'amnistia, que és una paraula grega que significa oblit, només s'aconseguirà amb una victòria clara dels sobiranistes

paraula grega que significa oblit, només s'aconseguirà amb una victòria clara dels sobiranistes. L'unionisme no oblida. Si el sobiranisme aconsegueix fer seure en una taula l'Estat, llavors tot serà possible, inclús el perdó. Entrentant, els presos seran condemnats i l'única forma de reivindicar-los serà continuar lluitant. Si l'independentisme afluixa, la derrota és segura i el compliment íntegre de les condemnes, també. Però com que a mi em passa el mateix que a en Lluís Llach, que tampoc no sé veure envellir els presos a la presó, per alliberar-los primer cal reorganitzar l'espai independentista i constituir un partit fort que superi els grups de l'autonomisme. Cal apartar els polítics tòxics de l'escena política. I la primera oportunitat per fer-ho serà el 10-N. Les eleccions, encara que siguin al Congrés de l'Estat que colla l'independentisme, són ara una oportunitat per canalitzar la “indignació” per la repressió i per reclamar la democràcia. De la mateixa manera que el CpR és el motor de la lluita per la llibertat nacional, cada convocatòria electoral ha de ser un referèndum a favor de l'independentisme. Si Joan Fuster observava, amb raó, que tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres, ara també és cert que tota victòria que no sigui nostra serà interpretada com una derrota. I això és el que esperen els unionistes.

SI EL CPR CONVOCA ELS CÀRRECS ELECTES per determinar què fer, estaria bé que la gent que s'ha apuntat al Consell mitjançant el pagament d'una quota també sigui tinguda en compte. Seria absurd que els representants municipals que acudeixin a la convocatòria presidencial no es coordinessin amb els ciutadans que ja fa temps que han apostat per la via Puigdemont. Els mecanismes de participació municipal ja existeixen. Només cal activar-los.

De set en set

Xavier Cortadellas

El guardaespalles

Heus aquí que el millor guardaespalles del món ha estat assassinat fa uns dies. Quasi podria escriure que naturalment era de l'Àrabia

Saudita. Protegia un rei, el rei era vellet i, com també sol passar amb tots els reis vellets d'aquest món, era el rei qui estava malalt i no pas el seu guardaespalles. La notícia de l'assassinat d'Abdel Azis al-Fagham, que així és com es deia el guardaespalles, no la posa en dubte ningú. En canvi, l'explicació oficial, emesa, suposo, per un portaveu del govern de l'Àrabia Saudita, no hi ha ni un periodista que se la cregui. I això que és fàcil perquè, tant en les dictadures com en les democràcies avançades en procés de transició com ara la que gaudim –i patim– tots nosaltres, hi ha un munt de periodistes, d'articulistes d'opinió, de tuitaires, de jutges, de tertulians de ràdio o de bar i de no nacionalistes d'una nació amb estat disposats a creure's tot el que els diguin. No hi ajuda gaire, és clar, saber que Abdel Azis al-Fagham va perdre la feina fa uns dies. Tampoc no hi ajuda que conegués un munt de secrets dels màxims dirigents de l'Àrabia Saudita dels últims 20 anys. Però a mi em sembla que, sobretot, el que no hi ajuda és que, entre l'Àrabia Saudita i el territori de l'estat de democràcia avançada on tots vivim lliurement, hi ha una bestiesa de quilòmetres. Això mateix deu ser el que explica que molts d'aquells mitjans de l'estat on gaudim i patim vegin amb uns ulls ben diferents el que fan els pobres hongkonguesos de Hong Kong i aquests malparits dels independentistes. En fi, que ja poden anar trobant i/o inventant proves, que el cas és que no ens convenceran. L'única prova que podem admetre implica poder votar què volem ser. Però, ai!, resulta que escrivint això diran que jo també em situo.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Una altra querrel·la per les càrregues de l'1-O

Presenten una nova demanda per crims contra la humanitat en la votació del referèndum

La consulta sobre la monarquia, vetada

Els organitzadors la faran igualment a Sabadell diumenge tot i la prohibició de la junta electoral

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“L’independentisme t

CULPA Sánchez responsabilitza el govern i els partits d'un eventual segon 155 **PINYA** Iceta garanteix el “suport total i absolut” del PSC en cas d'una altra intervenció de la Generalitat **SENAT** Experts en dret constitucional rebutgen que es pugui aplicar l'article amb la cambra alta dissolta, però no descarten que l'Estat tiri pel dret

Emili Bella
BARCELONA

Tal com va fer Mariano Rajoy per justificar l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, culpant-ne l'independentisme per haver proclamat la declaració d'independència, Pedro Sánchez es va espolsar ahir la responsabilitat d'un eventual segon 155 i va enviar la pilota a la teulada dels partits i el govern català. “Són ells els que tenen la responsabilitat de no obligar l'Estat a haver d'aplicar un article perfectament legítim”, va afirmar, en una entrevista al diari digital Nius (Mediaset). “Els són els que poden prémer el botó del 155 o no”, va insistir. El president espanyol, que durant la campanya de les eleccions del 28-A es va cuidar de no agitar aquest espantall –a diferència d'ara–, va rebutjar que estigués fent “electoralisme” amb aquesta qüestió: “No crec que l'aplicació d'un article o d'un altre doni més o menys vots, sinó que és una qüestió d'obligació del govern d'Espanya de garantir la convivència i la seguretat.” “Jo no amenaço, sinó que adverteixo”, va etzibar.

El líder del PSC, Miquel Iceta, encara no veu “les condicions necessàries” per intervenir la Generalitat, però va garantir que Sánchez tindria el “suport total i absolut” del PSC si decidís aplicar el 155 davant d'un trencament de la legalitat. “Volem jugar net, transparent i clar. ¿Avui s'ha d'aplicar el 155 i la llei de seguretat nacional? No. ¿I si en algun mo-

ment s'emboïquen molt les coses i surten de mare? Naturalment, i per obligació, així ho faria l'Estat, i tindria el suport total i absolut del PSC”, va prometre en el marc d'una conferència en el Fòrum Europa Tribuna Catalunya.

Diversos experts en dret constitucional veuen inviable l'aplicació del 155 contra Catalunya mentre el Senat estigui dissolt, ja que la Constitució i el reglament de la cambra alta determinen la necessitat que sigui el ple l'ens que l'aprovi, no pas la Diputació Permanent. En canvi, sí que veuen possible l'apli-

La llei no preveu que la Diputació Permanent pugui aprovar un 155

cació de la llei de seguretat espanyola per tal d'assumir el control dels Mossos d'Esquadra, ja que entre els objectius d'aquesta norma hi ha, encara que de manera ambigua, la defensa dels principis i valors constitucionals, com ara la unitat d'Espanya. En la mesura que La Moncloa entengués que estan en risc, podria posar en marxa aquesta llei encara que estigués en funcions –ho estarà a partir del dia 10; actualment està en plenitud d'atribucions–. Així, quan Sánchez assegura, com va tornar a fer ahir, que “amb un govern en funcions es pot aplicar el 155 sense problema”, sap que, efectivament, això no depèn de les plenes

funcions del govern, sinó de les del Senat. “Sánchez sí que té totes les potestats, però la cambra està dissolta”, constaten els juristes.

Segons el catedràtic de dret constitucional de la UB Xavier Arbós, el que sí que podria fer el president socialista seria iniciar els tràmits per aprovar el 155, però toparia amb el buit al Senat. Ara bé, de la mateixa manera que el Tribunal Constitucional (TC) va fer una interpretació extensiva de l'article 155, Arbós considera que “si finalment el govern s'adreça a la Diputació Permanent i aquest ens assumís els tràmits que li corresponen al ple, aprovés les mesures i algú ho portés al TC, el tribunal diria el mateix que amb la sentència sobre el primer 155 i donaria per bo el que faci la Diputació Permanent”.

En un article publicat enguany a la *Revista Catalana de Dret Públic*, el també catedràtic de dret constitucional Joan Vintó recull que “la referència al vot favorable de la majoria absoluta dels senadors de l'article 139.5 del reglament de la cambra exclou que la decisió final pugui ser adoptada per la Diputació Permanent”, que no té atribuïdes aquestes funcions. Segons Vintó, el pronunciament del Senat es produeix, primer, en comissió i, finalment, en el ple, i el president de la comunitat autònoma afectada té la facultat de presentar-hi al·legacions. “El pronunciament de la cambra alta té una gran transcendència ma-

Pedro Sánchez, ahir, en una visita a una fira ramadera a Zafra, Extremadura ■ EFE / JERO MORALES

terial i ha de respectar el procediment i els límits establerts per la Constitució. Per aquest motiu, l'acord del Senat, aprovat en el marc de l'article 155, té caràcter normatiu i valor o rang de llei”, escriu Vintó.

La llei diu que l'aplicació del 155 hauria de ser aprovada pel ple, “per la totalitat dels electes, no per una part dels electes” i, en conseqüència, “seria una interpretació molt

forçada dir que la Diputació Permanent pot aprovar-la”, conclou també el president de l'associació de juristes Drets, Sergi Blázquez. “Oi que quan hi ha dissolt el Congrés no es poden aprovar lleis orgàniques? Doncs amb el Senat passa el mateix en el cas del 155”, reflexiona el jurista, que, tanmateix, també hi introdueix un punt d'escepticisme: “Vist com apliquen les presons provisionals...”

En qualsevol cas, tots els camins porten a Roma i no hi ha una sola manera d'aconseguir els mateixos objectius. De fet, Sánchez assegura que el seu govern preveu “tots els escenaris” i parla explícitament tant de l'article 155 com de la llei de seguretat espanyola com una via per assumir el control dels Mossos. Per evitar l'escull del Senat, Sánchez tindria més expedient el camí alternatiu d'aquesta llei, ja que, de

L'APUNT

Aquesta campanya serà llarga

Emma Ansola

Aquesta setmana el PSOE i Ciutadans han relançat la campanya electoral del 10-N. Els taronges anuncien mocions de censura que no van enlloc, però amb què intenten deixar el PSOE al costat del "malvat" Torra. Els socialistes repliquen amb la paraula "Espanya" al cartell electoral i enarborant el 155 i la llei de seguretat nacional en un intent de demostrar que no hi ha con-

cessions per als independentistes. Dilluns que ve ja s'haurà celebrat la moció de censura i amb una mica de sort a partir de llavors es rebaixarà el to amb Catalunya. En cas contrari, si la campanya es manté polaritzada pel paper i les promeses que cada partit mantindrà amb Catalunya en el futur, gairebé es pot donar per mort i enterrat el projecte federal del PSOE.

té el botó del 155"

Senat, encara que el reglament no ho prevegi, per activar una mesura que es consideri necessària en un moment puntual i per un temps limitat "per garantir l'interès general, la pau pública i la mateixa supervivència de l'Estat".

"En la filosofia de l'excepció, en una situació extraordinària, tots els recursos polítics de l'Estat interpretaran la Constitució permetent que sigui la Diputació Permanent la que finalment acabi aplicant el 155 arribat el cas", es mostrava convençut Álvarez-Ossorio.

Estat de setge

Pel que fa a l'activació de la llei que regula l'estat de setge –per bé que ara per ara no forma part del debat polític–, els experts consultats coincideixen que es tractaria d'una intervenció "de caràcter extrem" amb molta incidència en drets fonamentals. Arbós recorda que "l'autonomia és un dret", subratlla que es tractaria de l'opció més lesiva pel que fa a l'exercici d'aquests drets i esmenta que el mateix TC va resoldre, en re-

L'aplicació del 155 no depèn de si el govern està en funcions

lació amb el 155, que havia de ser una mesura de caràcter temporal, en cap cas podia ser indefnida, teòricament per no lesionar el dret a l'autonomia, sinó que estava pensada per restablir l'ordre constitucional.

Barceló tampoc no veu motius per a l'estat de setge: ni violència ni alçament. "Però aplicaran el que vulguin, com hem vist en el cas dels presos polítics, que ni s'han alçat ni han utilitzat la violència i els van enviar a la presó." Justament, la catedràtica remarca que la no aplicació de l'estat de setge el setembre del 2017 és la prova que no hi va haver rebel·lió, perquè és l'instrument per aplacar-la. ■

nou, no cal que estigui en plenes funcions per aplicar-la. Es tractaria, però, d'una novetat respecte al primer 155, que en va deixar al marge els Mossos. Tot i això, la catedràtica de dret constitucional Mercè Barceló recorda que l'autoritat a Catalunya en matèria policial, d'acord amb l'Estatut, és la Junta de Seguretat, i que, per tant, la llei de seguretat no pot sotstraure a la Generalitat les competències sobre

Mossos. "Seria un 155 encobert", denuncia.

La catedràtica coincideix que "no és discutible que la Diputació Permanent no té la funció d'aprovar el 155" i recorda que no és només el ple que està dissolt, tampoc no està operativa la comissió per debatre'l. Barceló hi afegeix que actualment no existeix cap detonant per aplicar el 155 ni per recórrer a la llei de seguretat: "Són les resolucions polí-

tiques del Parlament no vinculants? Són unes declaracions del president? Són les manifestacions en exercici de la llibertat d'expressió?"

En aquest sentit, Blázquez també entén que no hi ha un motiu clar per suspendre l'autonomia i ho emmarca en el context preelectoral actual. Fins i tot l'exsecretari d'estat d'Administracions Territorials Roberto Bermúdez de Castro, executor de l'ar-

ticle 155 el 2017, deia dilluns a la Cadena SER que no es donen les condicions per aplicar el 155 perquè cal que es produeixi una il·legalitat flagrant per part del govern autonòmic, circumstància que no s'ha donat. Bermúdez de Castro insistia que les resolucions aprovades en el debat de política general no són d'obligat compliment.

Sigui com vulgui, el debat sobre la Diputació Permanent té data de caduci-

tat: acabarà al desembre, amb la constitució de les cambres. El professor de dret constitucional Fernando Álvarez-Ossorio, de la Universitat de Sevilla, recordava a La Sexta que, ja l'any 2000, molt abans del procés, el catedràtic de dret constitucional de la Universitat d'Alcalá Pablo Santaolaya advertia que la Diputació Permanent, en un cas d'extrema necessitat, podria arrogar-se la competència del ple del

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez diu ara que pagarà les bestretes abans del 10-N

■ Nega que es tracti d'una mesura electoralista, però el govern català avisa que manté el contenciós fins que es liquidi el deute ■ Iceta també defensa que les referències al 155 són "advertències"

El president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, ahir en un acte a Zafrá (Badajoz) ■ EFE

Redacció
BARCELONA

El president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, es va comprometre ahir a pagar les entregues a compte pendents a totes les comunitats autònomes "abans" de les eleccions del 10-N. Sánchez hi va afegir que pagarà les bestretes per "responsabilitat" i va negar que la promesa sigui una mesura electoralista. "Si no, quan ho faig? Tenim 40 dies fins

a les eleccions i no hi ha gaire més marge", va afirmar en una entrevista a Nius Diario, nou espai digital de Mediaset. El secretari general del PSOE creu que és "important que les comunitats autònomes tinguin els diners que els corresponen". El pagament arriba després que el mateix Sánchez negués que un govern en funcions pogués pagar les bestretes. Finalment, quan es va trobar una escletxa, va dir que ho pagaria al desem-

Les frases

“Aquest govern en funcions complirà amb les comunitats autònomes i actualitzarem les entregues a compte abans del 10-N”

“Tenim 40 dies fins a les eleccions per pagar les bestretes, no hi ha gaire més marge”

Pedro Sánchez
PRESIDENT EN FUNCIONS

“El govern de Torra genera falses expectatives, no hi haurà ni amnistia ni autodeterminació”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

bre. Ara, a les portes de la campanya electoral, avança el pagament. A més, Sánchez també s'ha compromès a "resoldre el su-

doku del finançament autònom" durant la propera legislatura si aconsegueix fer govern. "Aquest govern en funcions com-

plirà amb les comunitats autònomes", hi va afegir. La ministra d'Hisenda en funcions, María Jesús Montero, havia dit amb

anterioritat que es començaria a pagar les comunitats amb necessitat de liquiditat, les que estan en el FLA: València, Andalusia i Múrcia. Ahir el govern català ja va replicar assegurant que, fins que no es liquidi el deute, es mantindrà el contenciós.

No a l'amnistia

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va garantir que el govern espanyol aplicarà l'article 155 de la Constitució si ho creu necessari i que tindrà el "suport total" dels socialistes catalans. "Si es produeix un trencament amb la legalitat, el govern d'Espanya està obligat a preveure i aplicar, si arriba el cas, les mesures que permeten el retorn a la normalitat", va resumir durant una intervenció en un esmorzar informatiu del Fòrum Europa. Iceta va afirmar que "fora de la llei només hi ha el desastre" i va advertir que "qualsevol govern d'Espanya actuarà" si l'executiu català actua fora de la llei. No obstant això, va considerar que "ara mateix no" hi ha les condicions necessàries per intervenir la Generalitat. Així mateix, ha advertit l'executiu de Quim Torra que "s'estan generant falses expectatives" sobre la resolució del procés independentista: "Ni hi haurà amnistia ni hi haurà autodeterminació." Quant a la moció de censura, Iceta creu que és "molt equivocada". "Presentar una moció de censura per perdre-la és consolidar el president Quim Torra i no participarem en aquest joc", va dir, i alhora rebutjava encapçalar-ne una com li va proposar ahir el PP. ■

des de 1955
Pins Mar

Situats en un entorn privilegiat i únic, vora el Mediterrani, a la costa del Maresme, gaudim d'unes excel·lents vistes. Establerts des del 1955, mantenim una tradició familiar que transmetem als nostres comensals des d'aleshores.

Tel. 937 92 69 02 · Ctra. N-II, km 651 - 08392 Sant Andreu de Llavanes

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

El País de Demà vol el dret a la secessió en la Constitució

■ L'entitat veu inútil la via unilateral i proposa un pacte de claredat o una consulta sobre el suport a la independència com a alternatives ■ També un estatut que reconegui Catalunya com a nació

Xavier Miró
BARCELONA

Un referèndum d'autodeterminació no té empara en el dret internacional en la situació política, social i jurídica actual de Catalunya. Però sí el dret a la secessió, perquè el mateix Tribunal Constitucional (TC) reconeix que la Constitució no imposa l'adhesió. Així ho conclou l'associació El País de Demà, impulsada per acadèmics però amb participació de polítics com Carles Campuzano, Jordi Xuclà o Marta Pascal, vinculats al PDECAT. L'associació considera fallida i inútil la via unilateral i proposa diverses alternatives per al reconeixement nacional i el dret a la independència de Catalunya.

Parteix de la diagnòsi que un estat democràtic ha de trobar vies per canalitzar la demanda d'independència quan aquesta té el suport d'una part molt important d'un terri-

tori. L'associació defensa un pacte de claredat a la canadenca que estableixi les condicions per fer un referèndum i negociar la independència si el resultat és positiu. Això es podria fer a través d'una consulta sobre el suport que la independència té a Catalunya. O a través d'un referèndum sobre una reforma de la Constitució per incloure-hi el dret a la secessió.

El lletrat Bayona

Qui va ser lletrat major del Parlament i el redactor de la proposta política d'El País de Demà, Antoni Bayona, no està d'acord quan el TC diu que no es pot fer una pregunta la resposta de la qual pugui entrar en contradicció amb la Constitució. Considera discutible aquesta interpretació restrictiva perquè, si bé admet que Catalunya no té dret a l'autodeterminació en l'ordenament internacional, afegeix que "el dret dels ciutadans existeix". També per expressar-se sobre la independència. Encara que la consulta no fos jurídica-ment vinculant, generaria una vinculació democràtica i política, conclouen tant Bayona com el portaveu de l'associació, l'enginyer industrial i cofunda-

Membres d'El País de Demà, ahir, amb Garrell i Bayona, a la dreta de la imatge ■ ACN

dor del Cercle per al Coneixement, Antoni Garrell. L'extens document *Mirada al 2030: Anàlisi de futur i propostes* que presentava ahir l'entitat adverteix als escèptics d'una reforma o consulta pactada que no és més ingenu creure en aquest camí que

en l'efectivitat de la via unilateral. "És irrenunciable que puguem decidir el nostre futur", conclou Garrell.

L'associació aposta per la via bilateral i per aglutinar majories àmplies per forçar l'Estat. Mentre no s'aconsegueixi aquest acord, però,

que es viu un "moment excepcional" de "regressió de drets i llibertats a Catalunya" i, en aquest sentit, assegura que entitats com la seva no poden "restar indiferents" i, per tant, donaran suport a "la resposta majoritària de les institucions i de la ciutadania en la defensa no violenta de la democràcia, la llibertat i els drets individuals i col·lectius".

La Cambra reconeix

Catalunya i l'Estat han de reprendre el diàleg i desbloquejar la situació. En primer lloc, caldria la posada en llibertat dels presos, per a la qual l'entitat proposa que els partits i institucions catalanes demanin i negociïn amb l'Estat l'indult o una modificació del Codi Penal. Per a l'acord polític, plantegen una relació bilateral Estat-Generalitat i el reconeixement nacional de Catalunya amb drets lingüístics, competències exclusives en cultura i àmplies en dret civil i immigració. La Generalitat hauria de ser agència tributària única per gestionar els impostos estatals cedits en una mena de concert base però amb mecanismes d'anivellament interterritorial. També caldria reconèixer a Catalunya un estatus per a la participació en la UE.

El País de Demà preveu que en els propers anys caldrà afrontar "atacs a l'autogovern" guanyant força electoral i fent-se "necessaris en la política de Madrid". L'autogovern és més important que la independència, es conclou en un document que no només fa una prospectiva política sinó econòmica, social i sobre valors. El document es debatrà a partir d'aquest mes en cinquanta actes arreu del país i amb entitats empresarials, socials i culturals, partits i sindicats. ■

La Cambra de Comerç vota una "resposta de país" a la sentència

■ Pimec i CCOO es demarquen de la convocatòria de vaga per l'11 d'octubre

E. Garcia
BARCELONA

La Cambra de Comerç de Barcelona ha aprovat per 33 vots a favor i sis abstencions una declaració institucional sobre la sentència pels presos polítics que preveu una "resposta de país, amb un impacte que vagi més enllà de les nostres fronteres". Dels membres del ple assistents, no-

més un va votar en contra, segons ha pogut saber aquest diari.

Amb la declaració, l'entitat assegura posar-se "a disposició de la resta d'institucions i societat civil per sumar una reacció efectiva i el més unitària possible que esdevingui una veritable "resposta de país", amb un impacte que vagi més enllà de les nostres fronteres". A més, fa una crida a "patronals i organitzacions empresarials, sindicats i la resta d'operadors econòmics a afegir-se a aquest manifest i a treballar conjunta-

ment per al restabliment dels drets i llibertats al nostre país, en benefici de la ciutadania, de les empreses i llurs treballadors". La patronal Foment ha assegurat per diversos canals que s'oposa a una aturada de país i sindicats com ara CCOO i UGT busquen una sortida que acontenti afiliats independentistes i unionistes. La Intersindical-CSC i la IAC, per contra, han convocat vaga pel dia 11 d'octubre.

La Cambra assegura en la declaració institucional: "Al marge de quin sigui el resultat, denunciem la ju-

La seu històrica de la Cambra de Comerç ■ J.L.

dicialització de la política que ha viscut i viu el nostre país, la manca de seguretat jurídica i la inestabilitat econòmica que se'n deriva, i els entrebancs que aquesta situació comporta per a la societat en general i el teixit empresarial

catalogà en particular."

A més, sosté que "les persones jutjades van exercir drets fonamentals reconeguts en la Declaració Universal dels Drets Humans (i per la mateixa Constitució Espanyola)".

La Cambra reconeix

que es viu un "moment excepcional" de "regressió de drets i llibertats a Catalunya" i, en aquest sentit, assegura que entitats com la seva no poden "restar indiferents" i, per tant, donaran suport a "la resposta majoritària de les institucions i de la ciutadania en la defensa no violenta de la democràcia, la llibertat i els drets individuals i col·lectius".

Posició a la inversa

En canvi, la patronal Pimec i el sindicat CCOO de Catalunya no donaran suport a la vaga convocada per l'11 d'octubre. En una entrevista a TV3, el president de Pimec, Josep González, i el secretari general de CCOO, Javier Pacheco, van dir que no comparteixen els motius per convocar-la i aposten per altres vies de mobilització quan es faci pública la sentència. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'advocat Lluís Mestres, prenent la paraula ahir en l'acte de presentació de la querella, al Col·legi de Periodistes ■ ACN

Querella per lesa humanitat contra els repressors de l'1-O

■ Nou víctimes de les càrregues policials porten alts responsables de l'Estat davant l'Audiència Nacional ■ José Antonio Nieto, Diego Pérez de los Cobos i Enric Millo són part dels querellats

Jordi Panyella
BARCELONA

L'article 7.1 de l'Estatut de Roma, tractat que regula el funcionament del Tribunal Penal Internacional (TPI), diu, en la lletra h, que seran perseguibles les conductes que, sota el concepte de "delicte de lesa humanitat", suposin la "persecució d'un grup o col·lectivitat amb identitat pròpia per motius polítics, racials, nacionals, ètnics, culturals, religiosos" i també "de gènere, definit en el paràgraf 3". D'acord amb aquesta definició i la seva incorporació en el Codi Penal espanyol, un grup de nou persones víctimes de la repressió policial de l'1 d'octubre del 2017, amb l'ajuda d'un grup de juristes, han decidit presentar una querella pels crims de lesa humanitat contra nou persones a les quals fan responsables de dirigir les càrregues policials d'aquell dia.

La querella va ser presentada ahir públicament a Barcelona per un grup de denunciants i advocats, l'endemà que s'entrés al registre de l'Audiència Nacional, on s'ha formalitzat per una qüestió de competència jurídica. La querella s'ha articulada d'aquesta manera, i no per un delicte de lesions, coaccions, prevaricació o d'altres que podrien encaixar amb l'actuació dels responsables de les càrregues de l'1 d'octubre, perquè, a parer de l'advocat Jordi Ferrés, "el delicte de lesa humanitat defineix perfectament allò que va passar aquell dia".

Hi ha molt pocs precedents a l'Estat espanyol de querelles presentades per aquest delicte internacional de lesa humanitat, que té com a característiques destacables que no prescriu mai i que és perseguible des d'instàncies jurídiques internacionals. Aquest és el cas, per exem-

Les frases

“Va ser un atac sistemàtic i programat contra la societat civil, per una qüestió d'ideologia”

Lluís Mestres
ADVOCAT

“El delicte de lesa humanitat el pot perseguir qualsevol jutge de qualsevol estat”

Jordi Ferrés
ADVOCAT

“Vaig tornar a néixer, el dia del referèndum. Tenia 70 anys i ara només en tinc 2”

Enric Sirvent
VÍCTIMA DE L'1-O A LLEIDA

Un lleidatà que va acabar a l'UCI, un dels querellants

La querella contra els responsables de la repressió en el referèndum de l'1-O la signen nou persones, totes perjudicades, i té el suport de l'associació d'afectats que va néixer de resultes d'aquells fets. Durant l'acte de presentació, va prendre la paraula un dels afectats i un dels querellants, Enric Sirvent, de Lleida, que va tenir un problema cardíac i va estar a punt de convertir-se en la primera víctima mortal d'aquella jornada. Va explicar que el van copejar i li van clavar puntades de peu

fins que va caure a terra, i que va haver de ser "reanimat" amb un desfibril·lador per algunes persones que havien anat a votar i que van fer un "cordó" perquè hi pogués accedir l'ambulància. Segons el seu relat, "cap agent" el va atendre.

Arran d'aquelles lesions, va haver de ser traslladat en helicòpter a l'hospital Vall d'Hebron de Barcelona, on va estar ingressat disset dies, nou dels quals a la unitat de cures intensives. Sirvent té clar que aquell dia va ser a un

pas de la mort: "Vaig tornar a néixer. Aleshores tenia 70 anys i ara en tinc 2"

La querella demana que s'interrogui com a testimonis protegits 189 víctimes amb lesions moderades o greus. A la querella, també s'hi han adjuntat nombrosos vídeos i altres proves recollides en els diversos jutjats d'instrucció catalans que investiguen càrregues concretes. S'espera que l'Audiència Nacional trigui uns sis mesos a decidir si admet a tràmit o no la querella.

ple, de la coneguda com a "querella argentina" contra els crims del franquisme, que és instruída per una jutgessa de Buenos Aires després de rebre una denúncia. També es va denunciar per aquest delicte davant un jutjat de Barcelona el militar que va condemnar a pena de mort Salvador Puig i Antich, Carlos Rey, però el jutjat on va recaure el cas ho va arxivar després que la fiscalia es pronunciés en aquest sentit.

Militaritzats

En l'acte de presentació de la querella, l'advocat Lluís Mestres va explicar que l'1 d'octubre del 2017 les forces i cossos de seguretat de l'Estat que van intervenir a Catalunya van actuar seguint un patró "militaritzat", és a dir, amb unes ordres concretes per atacar un objectiu; en aquest cas, població civil que volia depositar el seu vot dins d'una urna. El lletrat argumenta que la Guàrdia Civil i el Cuerpo Nacional de Policía van seguir un doble pla: per un costat, fer veure que executaven el mandat judicial d'impedir la celebració del referèndum; per l'altre, generar terror entre la població i provocar un efecte contagi que desmobilités els votants.

Per això, segons el relat de l'advocat, els agents actuants van començar a rebre ordres des de les quatre de la matinada d'aquell diumenge i es van llançar sobre un centenar de col·legis electorals que ja havien estat escollits prèviament. "Va ser un atac sistemàtic i programat contra la societat civil, per una qüestió ideològica", va rebre Mestres.

Noms

La querella es dirigeix contra l'ex-secretari d'estat de Seguretat José Antonio Nieto; el coordinador del dispositiu general de la Guàrdia Civil, Diego Pérez de los Cobos; el delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, i els quatre subdelegats de les respectives demarcacions, així com els màxims responsables de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional aleshores. Des de l'equip jurídic que ha presentat la querella, Associació Atenes i Advocats per la Democràcia de Lleida, no descartem ampliar el nombre de querellants. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les filtracions del cas dels CDR, als tribunals belgues

■ Carles Puigdemont demanarà empara a la justícia belga per les informacions que l'han vinculat amb el terrorisme ■ El seu advocat, Gonzalo Boye, descarta, perquè és "inútil", recórrer als magistrats espanyols

Gonzalo Boye i Carles Puigdemont, al centre, juntament amb Toni Comín, Clara Ponsatí, Xavier Trias i Bea TALEGÓN, a Brussel·les ■ ACN

Susanna Oliveira
GIRONA

El cas dels CDR detinguts també arribarà a la justícia belga. Les detencions dels independentistes, relacionats amb una suposada organització terrorista, han desfermat una voràgine d'informacions sobre hipotètics atemptats a Catalunya i assalts al Parlament, i han propiciat que es vinculés directament aquest grup, els batejats com a ERT (Equip de Resposta Tàctica), amb els presidents Torra i Puigdemont. "S'han fet afirma-

cions i imputacions molt greus i això no pot quedar impune", ha advertit l'advocat dels dos presidents, Gonzalo Boye, que ha confirmat la voluntat de demanar empara a la justícia belga perquè s'ha vinculat directament Torra i Puigdemont amb una organització terrorista. "Intentar apel·lar al dret a l'honor del president Puigdemont davant els tribunals espanyols és del tot inútil —assegura Gonzalo Boye—, no serviria de res i encara ens en carregarien les costes." És per això que, segons ha confirmat a aquest diari,

presentaran una demanda civil davant dels tribunals belgues, com la que al seu moment van presentar contra el magistrat Pablo Llarena, el juny del 2018, per unes declaracions públiques mentre instruïa la causa del procés. Una demanda que, el març del 2019, van ampliar al Regne d'Espanya.

Aquesta nova demanda civil per les filtracions periodístiques encara no s'ha formalitzat i Gonzalo Boye no ha volgut revelar contra qui anirà dirigida més enllà de constatar que alguns mitjans han vulne-

Torra impugnarà la decisió de la JEC

Continua també la batalla jurídica en altres àmbits. Gonzalo Boye ha anunciat un recurs davant el Tribunal Suprem contra la decisió de la Junta Electoral Central (JEC), que ha ordenat al president de la Generalitat, Quim Torra, retirar llaços, estelades, pancartes i qualsevol símbol "partidista" dels edificis de la Generalitat, amb l'advertència que podria incórrer en un nou delictes de desobediència. Avui, a les tres de la tarda, acaba el termini per fer efec-

tiva l'ordre de la JEC, emesa a instàncies d'una denúncia de Ciutadans. Una nova batalla que Gonzalo Boye preveu que no conclourà aquí: "Acaba de començar i vindran molts més recursos, tenint en compte el paper que ha assumit la JEC i que ja vam veure en les anteriors eleccions." A parer de l'advocat del president, tornen a confondre el concepte de neutralitat dels espais públics, i recorda que la Generalitat no participa en aquestes eleccions.

rat tota ètica periodística. "Estem estudiant tot el que es diu i recopilant el que es publica, perquè cada dia surt alguna cosa", explica. En el cas del president Torra, no es pot utilitzar la via belga i una possible demanda d'aquestes característiques s'hauria de presentar davant dels tribunals espanyols. Gonzalo Boye no ha volgut donar més detalls sobre la demanda judicial i el seu abast, però referma la seva voluntat de no passar per alt les difamacions publicades: "S'han creuat moltes barreres perquè saben que queda impune qui dispara contra ells." Les informacions periodístiques responen a filtracions de la causa que se segueix contra els CDR a l'Audien-

La frase

“Han vinculat directament Torra i Puigdemont amb terrorisme, i això no pot quedar impune”

Gonzalo Boye
ADVOCAT

cia Nacional, que està sota secret de sumari, i a la qual només tenen accés el jutge, la fiscalia i la Guàrdia Civil, que va ser la que va efectuar les detencions del 23 de setembre passat.

Boye, en un article que publicarà demà a La República (que diumenge es distribueix amb El Punt Avui), repassa la situació d'anormalitat democràtica que s'està vivint en aquests moments fent especial atenció a l'intent de vincular independentisme amb violència i terrorisme amb les últimes detencions dels CDR. ■

Liceu 20es Opera
Barcelona

20È ANIVERSARI - ESTRENA MUNDIAL NOVA PRODUCCIÓ

TURANDOT

IRÉNE THEORIN I JORGE DE LEÓN / LISE LINDSTROM I GREGORY KUNDE

PUCCINI
7—
25 OCT

LICEU.CAT

IRÉNE THEORIN

Telefónica

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Roger Español serà cap de llista de JxCat al Senat

■ Conegut per haver perdut un ull l'1-O per les càrregues policials, substituirà Lluís Puig, que no repetirà en la candidatura

Redacció
BARCELONA

Roger Español, conegut per haver perdut un ull durant les càrregues policials de l'1-O davant d'un col·legi electoral, serà el cap de llista de JxCat al Senat en les eleccions del 10-N. La portaveu de JxCat al Congrés i cap de llista a la cambra baixa, Laura Borràs, va anunciar ahir que Español prendrà el relleu de Lluís Puig, que no repetirà en la candidatura. Segons Borràs, Roger Español representa la violència patida l'1-O i és l'exemple de com la "repressió porta a més compromís" i des del Senat treballarà per la independència i la unitat.

Aquest no és el primer cop que Español concorre a unes eleccions. El 28-A es va presentar com a in-

La frase

“Vull portar l'única violència que hi ha hagut a Catalunya, la desencadenada per l'Estat espanyol, davant dels qui la van ordenar”

Roger Español
CAP DE LLISTA DE JXCAT AL SENAT

dependent en la llista de Front Republicà al Congrés per Barcelona. Ara justifica concórrer amb JxCat per la seva voluntat de representar la unitat. “Ha estat JxCat qui s'ha prestat més a la idea d'unitat i front unitari. Intentaré fer-ho al millor possible per demostrar que la unitat pot ser molt efectiva”, va assegurar durant la se-

va presentació. Va dir que, tot i que han passat dos anys des de l'1-O, encara recorda perfectament la càrrega policial en què va perdre l'ull i va expressar la seva voluntat de “portar l'única violència que hi ha hagut a Catalunya, la desencadenada per l'Estat espanyol, davant dels qui la van ordenar”.

Español va comparèixer el febrer passat com a imputat davant el titular del jutjat d'instrucció número 7 de Barcelona, que el va citar perquè se'l veu en una gravació al costat de l'escola Ramon Llull de Barcelona llançant una tanca contra els agents de la policia. En cas de continuar imputat i haver d'anar a judici, si aconseguís escó al Senat hauria de ser jutjat pel Tribunal Suprem, en ser aforat. ■

Roger Español amb Laura Borràs, ahir, durant la presentació de la candidatura ■ ACN

Ni David Fernández ni Anna Gabriel encapçalaran la llista

El diputat de la CUP Carles Riera va descartar ahir la possibilitat que David Fernández i Anna Gabriel encapçalin la llista de la formació en les eleccions del 10 de novembre, en una entrevista a Ràdio 4. Riera va explicar que Fernández prefereix prioritzar ara el seu compromís amb

els moviments socials i independentistes mentre que va assegurar que Gabriel no vol entrar a jugar un rol electoral o institucional perquè es vol centrar en l'acció internacional des de l'exili. La CUP va confirmar ahir que ha creat una comissió formada per membres del secretariat na-

cional i del seu subgrup parlamentari que s'encarregarà d'elaborar les llistes electorals de Barcelona, Tarragona, Girona i Lleida a les eleccions del 10-N, que tancaran en un consell polític demà i aquest mateix dia la militància ratificarà les llistes telemàtica-ment. ■

Marxa unitària per “fer fora les forces d'ocupació”

■ Unes 400 persones tallen l'N-II a Calella fins a tocar la caserna de la Guàrdia Civil

E. Ferran
CALELLA

Un any més va tenir lloc la marxa unitària que, des de fa tres anys, entitats, organitzacions i partits polítics de l'Alt Maresme convoquen per recordar els fets del 2 i el 3 d'octubre del 2017, quan les poblacions de Calella i Pineda van allotjar centenars de policies espanyols i en què es van produir moments de tensió entre els agents i els veïns que es manifesta-

Els manifestants van sortir de la plaça de l'Ajuntament i van tallar l'N-II en direcció a la caserna de la Guàrdia Civil ■ E.F.

ven a les portes dels hotels. Ahir a les vuit del vespre la plaça de l'Ajuntament de Calella es tornava a omplir, a la mateixa hora que els grups polítics tenien ple. Els més joves obrien la

comitiva carregant una pancarta on es llegia “Fem-los fora” i amb què van obrir-se camí fins a l'N-II, on es va tallar el trànsit per dirigir-se a la caserna de la Guàrdia Ci-

vil. No hi van arribar, però, ja que a mig camí els Mossos d'Esquadra barraven el pas per separar els manifestants de la marxa independentista de la contramanifestació que s'havia convocat a través de les xarxes socials en suport de la Guàrdia Civil amb el lema *No esteu sols*.

Va ser en aquest punt on es va llegir un manifest a favor de la independència i a no fer “ni un pas enrere” tot i les amenaces i la repressió que s'està produint per part del govern espanyol. Els manifestants van deixar simbòlicament les maletes buides que duïen per convidar les forces d'ocupació a marxar de la població. Amb el desplegament i el cordó policial pel mig es podien sentir a pocs metres de distància les proclames d'uns i altres fins que la manifestació es va dissoldre sense incidents. ■

El TC admet a tràmit els recursos d'empara de Sánchez, Rull i Turull

■ Considera que la suspensió com a diputats té “especial transcendència”

Redacció
MADRID

El Tribunal Constitucional (TC) ha admès a tràmit per unanimitat els recursos d'empara de Jordi Sánchez, Josep Rull i Jordi Turull contra la seva suspensió com a diputats al Congrés. Els tres electes de JxCat van recórrer l'acord del 24 de maig de la mesa de la cambra baixa, que declarava la seva suspensió com a diputats, i el de l'11 de juny, que deses-

timava la petició de reconsideració de la suspensió. El ple del tribunal considera que hi ha una “especial transcendència constitucional” perquè els recursos afecten “una faceta d'un dret fonamental sobre el qual no hi ha doctrina” del TC i veu que “l'assumpte transcendeix el cas concret perquè podria tenir unes conseqüències polítiques generals”.

D'altra banda, el Tribunal Suprem ha denegat una petició de Jordi Cuixart, per poder acompanyar el seu fill recent nascut a la revisió pediàtrica corresponent. Cuixart ha anunciat que recorrerà aquesta denegació. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Vet a la consulta de diumenge a Sabadell sobre la monarquia

Consulta popular celebrada el 2010 a Sabadell ■ E. BELLA

■ La junta electoral la prohibeix però els promotors la tiraran endavant igualment

D.B.
SABADELL

La consulta popular convocada a Sabadell per aquest diumenge perquè els veïns triessin entre monarquia i república ha estat oficialment prohibida. La junta electoral de zona argumenta que la consulta no és viable per la proximitat de les eleccions del 10-N i per això ha comunicat a l'Ajuntament presidit per Marta Farrés (PSC) la impossibilitat de tirar-la endavant. El consistori sabadellenc ja ha anunciat que acatarà la decisió de la junta electoral, però els promotors han reaccionat a la prohibició amb estupor i la tiraran endavant igualment. La consulta popular és una iniciativa promoguda per una vintena d'entitats locals agrupades sota la Plataforma Proconsulta 6-O. L'objectiu és que els sabadellencs puguin votar si prefereixen continuar governats sota un règim monàrquic o bé tirar endavant la creació d'una república. El ple municipal va aprovar fa un parell de setmanes donar-hi suport amb l'aprovació d'una moció però tot i així l'equip de govern ahir va explicar l'acatament del requeriment. Fonts de l'organització, però, ahir van recordar que no cal tenir el suport de l'Ajuntament per tirar-la endavant. "Ja no havíem demanat locals municipals per no haver de dependre'n", va assegurar ahir Isidre Soler, membre del col·lectiu organitzador.

D'altra banda, ahir la junta electoral també va instar l'Ajuntament de Reus a retirar la pancarta de suport als presos polítics i el llaç groc de la façana abans d'avui. ■

172238-121715210

MODA
TARDOR

GRAN JONQUERA
OUTLET & SHOPPING